

תפ"ח 23393/05 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט מחוזי בנצרת

תפ"ח 23393-05-16 מדינת ישראל נ' פלוני

10 פברואר 2017

כבד ס. הנשיא, השופטת אסתר הלמן, אב"ד

כבד השופטת יפעת שטרית

כבד השופט סאאב דבור

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פלוני

nocchim:

בשם המאשימה עו"ד מיסא זועבי.

בשם הנאשם עו"ד ירון ברזילי.

הנאשם בעצמו, הובא על ידי הליווי.

הוריו של הנאשם.

עו"ד מרווה מטעם הסיע המשפט.

משפחה המנוח.

גזר דין

מבוא - כתוב האישום

1. הנאשם, קטיןolid 1998, הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן ואשר לפיו ייחסו לו העבירות הבאות: **קשירת קשר לביצוע פשע**, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); **חטיפה**, עבירה לפי סעיפים 369 + 29 לחוק העונשין; **הריגה**, עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין וכן, **עבירה של שיבוש מהלכי משפט**, עבירה לפי סעיפים 244 + 29 לחוק העונשין.
2. מעובדות כתוב האישום עולה, כי הנאשם וibal אוסדון (להלן: "המנוח") תושב עפולה,olid 01.05.98 היו בקשרי ידידות מגיל צעיר, אלא שבשנה האחרונות, עבר לאיורע מושא כתוב האישום, התגלו ביניהם סכסוך שפרטיו אינם ידועים למאשימה. על רקע זה, הקשרים ביניהם נתקו (להלן: "הסכסוך").
3. א. ק. (להלן: "א.ק."), הינה צעירה תושבת העיר קצרין אשר התגוררה עובר לאירועים המתוירים להלן, אצל ידידה, בדירה (להלן: "הדירה") הממוקמת בקומת השניה של בניין שכונת גבעת המורה בעפולה (להלן: "הבניין" ו"הרחוב", בהתאם). בין הנאשם לבין א.ק. שררה היכרות בזמן הרלוונטי.
4. עובר לתאריך 15.04.16, הכירו המנוח וא.ק. באמצעות רשות הפיסבוק.
5. עובר לאחר מכן, על רקע הסכסוך, כמתואר בסעיף 2 שלעיל, גמלה בלבו של הנאשם החלטה לפגוע במנוח. על מנת להגשים את מטרתו, שידל הנאשם את א.ק. ליצור קשר עם המנוח, בתואנת שווה, כי היא מעוניינת להיפגש עמו. כאן המקום לציין, כי הנאשם הודיע לא.ק., כי בכוונתו לפגוע במנוח.
6. בתאריך 15.04.16, בשעות אחר הצהרים והערב, יצרה א.ק. קשר עם המנוח, הן באמצעות שיחות טלפון והן באמצעות התקשורת בטלפון ובפייסבוק, שנמשכו באופן אינטנסיבי אל תוך הלילה שבין 15.04.16- 16.04.16, והציגה עצמה כמי שמעוניינת להיפגש עם המנוח ביחידות בדירתה תוך שיפיתה אותו להגיע אליה. המנוח התפתח והשיב, כי ייצור עמה קשה במהלך הלילה. במסגרת הודעות אלה, א.ק אף הציעה למנוח לעשות עמה סמים. אולם, הוא לא הסכים.
7. כל זאת, עשתה א.ק. לדרישתו של הנאשם וטור שהיא משתפת אותו בהתקשרות שהיא בין המנוח.
8. תחיליה, המנוח לא השיב להודעתה של א.ק., וזה עדכנה את הנאשם. הנאשם הפעם בא.ק. ודחק בה להפסיק וליצור קשר עם המנוח, והדריך אותה באילו מילים לפנות אליו, בכתבו לה בין היתר: "תגידי לו

בואה יא זבל, אמי מכינה לנו את הבית לשבת אתה מסן". כינה את המנוח בשמות גנאי, ודרש מא.ק לעדכן אותו בהתקבות בינה בין המנוח.

.9. בתאריך 16.04.16 בשעה 16:12 בלילה, השיב המנוח לא.ק באמצעות הפייסבוק, והשניים תיאמו, כי המנוח יגיע לדירה במהלך הלילה, בסיום בילוי עם חבריו. א.ק עדכנה בכר את הנאשם, אשר הוסיף ודחק בה לפתח את המנוח להגיע לדירה, ולעדכן אותו בשעת הגעת המנוח, כך שה הנאשם יספק להגיע לשם, ולבצע את זמנו.

.10. בסמוך לשעה 00:00, נפגשו הנאשם וא.ק בסמוך לבניין, וא.ק הובילה את הנאשם לדירה, שם המתינו להגעת המנוח. השניים סיכמו ביניהם, כי עם הגעת המנוח לבניין, הוא לא יעלה לדירה וכי הנאשם יצא מהדירה וירד לאזור הכניסה לבניין ופגע בו.

.11. בסמוך לשעה 00:03, הגיע המנוח, כשהוא נושא ברכב של חברו י"ד, יחד עם חברים נוספים, לרחוב ابن גבירול, וירד מן הרכב, ליד תמרור "אין כניסה" בסמוך לבניין. המנוח התקשר לא.ק, אשר ירדה אל הרחוב, כשברשותה מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם, ממנו התקשרה אל המנוח, פגשה את המנוח, חיבקה אותו והובילה אותו אל גשם המדרגות שבבניין.

.12. הנאשם ארבע עת למנוח בגין המדרגות של הבניין, כשהחליק מפניו מכוסות באמצעות "חム צוואר". משבחין במנוח ובא.ק נכנסים אל תוך גשם המדרגות, הסיט הנאשם את א.ק הצידה וצעק לה שתעזוב את המקום. בהמשך לכך, ذكر הנאשם את המנוח בחזהו באמצעות כלי חד, דקירה עמוקה של 5-6 ס"מ, אשר חדרה ללבו. הנאשם הותיר את המנוח כשהוא מתbosס בדמות גשם המדרגות ונמלט בריצה מהמקום.

.13. בכוחותיו האחרונים הצליח המנוח להגיע אל הרחוב, שם הבחינו בו אזרחים והזעיקו כוחות הצלחה שהובילו אותו אל ביה"ח "העמק". המנוח הגיע לבית החולים במצב "קריטי" ולמרות מאczy הוצאות המטפל, לא עלה בידם להציל את חייו והוא נפטר במהלך ניתוח, כתוצאה מדקירתו על ידי הנאשם. מותו של המנוח נגרם מפצע דקירה בחזה שמאל, שחדר ללב.

.14. לאחר אירוע הדקירה, במהלך ההתקבות בין הנאשם לבין א.ק, הנחה הנאשם את א.ק למחוק את ההתקבות המפלילות. כן, במהלך פגשנתו הנוודים ו.א.ק, מחק מי מבין השניים, מן הטלפון הנייד של א.ק את ההתקבות באמצעות הפייסבוק בינה למנוח, וכן את שיחות הוואטסאפ בין הנאשם לבין א.ק מן הטלפון שלו.

.15. בנסיבות אלה, קשר הנאשם קשר לביצוע פשע; חטף את המנוח, בצוותא עם א.ק, כשהם מפתים אותו, באמצעות תרמית, ל採取 מן המקום שהוא נמצא בו ולהגיע אל הדירה של א.ק; ذكر את המנוח

בלבו ובמעשה גرم למוות וכן, מחק התכתבויות והודעות בצוותא עם א.ק, במטרה למנוע או להכשיל הлик שיפוטי.

הסדר טיעון

16. כאמור לעיל, הנאשם הורשע בהתאם להודאותו בהסדר טיעון. הסדר הטיעון בא על רקע הлик גישור אשר הenthal בין הצדדים, ובמסגרתו הוסכם, כי הנאשם יודה בעובדות כתוב האישום המתוקן ויקבע, כי הנאשם ביצע את העבירות וישלח לקבלת תסקير שירות המבחן, כמתחייב מגילו. במסגרת ההסדר, הגיעו הצדדים לידי הסכומות גם לעניין העונש כך, שהנ帀ה יורשע בדיון, המאשימה תעתרה להטיל עליו עונש של מאסר בפועל בן 16 שנות מאסר ואילו ההגנה תטען באופן חופשי. בנוסף, השגה הסכמה בגין לפיצוי ואשר לפיה - הנאשם ישלם למשתחת קורבן העבירה סכום של 125,000 ₪, כאשר ביחס לסכום הפיצוי והוועת הרכיבי הענישה, הוסכם, כי הצדדים יטענו באורח חופשי.

17. בדין מיום 19.09.16, ועל רקע הסדר הטיעון כפי שהוא הוצג על ידי הצדדים, ניתנה הכרעת דין בעניינו של הנאשם מכוחה נקבע, כי הנאשם ביצע את העבירות המוחסנות לו בכתב האישום המתוקן נשוא כאלו.

18. המשך הדיון בתיק נדחה, לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם. כמו כן, הזמן תסקיר נפגע עבירה.

تسקיר שירות המבחן

19. הנאשם בן 18 ומספר חודשים נכון להיום, עוצר מיום 17.04.16 בגין ביצוע העבירות מושא תיק זה.

20. שירות המבחן התרשם מנער רגיש, נבון, אימפולטי, בעל קשיים רגשיים וחסר בטחון עצמי, בעיקר מול קבוצת השווים.

21. נסיבות חייו מורכבות...

- .22 הנאשם תואר כתלמיד מצטיין... אך החיל מהתקופה שבה הוא בסוף כתה ו' חלה אצל התדרדרות תפוקודית ורגשית. הוא עבר מכיתה מצטיינים לכיתה רגילה ובהמשך עבר מסגרות לימודיות, כבר פערם, נפתחו לו תיקים פליליים והחל להשתמש בסמים. ניסיונות שירות המבחן לסייע לו בקהילה ובמסגרות חוץ בתיות עלו בתהו, ושירות המבחן לא הצליח לגבות המלצות טיפוליות בעניינו במסגרת הליכים קודמים.
- .23 אבחון פסיכו-דיאגנוטי שנעשה לנאשם לאחר שהופנה אליו על ידי שירות המבחן בחודש Mai 2014, מלמד, כי הנאשם הוא נער בעל פוטנציאל קוגניטיבי ורגשי גבוה. בולטות יכולות בתחום תפוקוד שונים. הנאשם אופיין כבעל תפוקוד נמוך ביחס למצופה, בנסיבות המפורטות בתסaurus, התנהגותו זו נובעת מצוקה نفسית, מבלבול רב, ומעוצמות גבוזות של חרדה וחוסר אונים ששובלים לפגיעות זמניות בשיקול הדעת, ביכולת הויסות הרגשי וביכולת לחשיבה בהירה. ניכר, כי אף לאחר שהוא חוזר למצב של שליטה, עדין, הנאשם לאצליח להבין את העוצמות שהואונו אותו להתנהגות מסויימת.
- .24 בחווות הדעת הפסיכיאטרית מחודש יוני 2016, עולה, כי עניין לנו בנער בעל הפרעת אישיות אנטיסוציאלית, המתבטאת באין התאמה בולטת בין התנהגות ובין הנורמות החברתיות המקובלות, אי-יכולת לחוות אשמה ולהפיק תועלת מהניסיונו ומהעונש.
- .25 בפגישתו של הנאשם עם שירות המבחן...
- .26 הנאשם מוכר לשירות המבחן החל מחודש Mai 2013 מתיקים קודמים. לפי שירות המבחן, בגיןם הושקעו תשומות טיפוליות רבות, אף מטעם גורמי טיפול בקהילה, אך ניכר, כי הוא לא ידע להפיק תועלת ולא הצליח לעלות על דרך ישיר.
- .27 בהתיחסותו לעברות נשוא הליך זה, הודה הנאשם מרבית עובדות כתוב האישום, למעט סעיפים עובדיתיים באשר למידת היוזמה שלו. הוא שיתף בהרחבנה בפרטיו העבריה ובכاب הרוב שפוקד אותו. שירות המבחן התרשם מנאשם מיוسر נוכח תוצאהו הטרגית של העבריה. כן, הנאשם עיר לחומרת העבריה ולשים קול דעתו המוטעה. בבחינת מבט לאחרו, יוכל הנאשם, כפי כוחותיו והבנתו כיום, להימנע מביצוע עבירה. כאן המקום לציין, כי הנאשם הביע חרטה عمוקה באשר למשועו.

- .28 כפי התרשומות לשירות המבחן, קיימים מגוון גורמי סיכון והם: היהו הנאשם בעל פוטנציאל רגשי וקוגניטיבי גבוה; בעלי יכולות ורבליות טובות; יכולת לחת אחראיות על מעשיו; הבעת חרטה עמוקה וכנה ונכונות לקבלת טיפול. לעומת זאת, שירות המבחן הציב על גורמי סיכון אלה: ביצוע עבירה כה חמורה המאפשרת בתוצאות טראגיות שנעשתה על רקע אקט של חוסר שליטה ואף תוך כדי ניהול הליך משפטי במסגרת תיקים אחרים ולאחר ניסיונות טיפולים רבים בקהילה ומחוצה לה; ... ; הפרעות קשב ורכיבן; הפרעות בויסות רגשי שמתבטאות בהתפרצויות גשויות והתנהגויות חסרות שליטה ומפתיעות וכן

ממצאי בדיקה פסיכיאטרית מורכבים המעידים, בין היתר, ...

.29. על רקע האמור, תוך שימת דגש על גורמי הסיכון וחומרת העבירה לצד תוצאות הטרוגיות ומאפייני אישיותו של הנאשם, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית כלשהי.

פסקין נפגע העבירה

.30. לצורך עירcit התסקיר באשר לנפגע העבירה, נפגש עורך התסקיר עם אביו של המנוח, אחיו, אמו, אחותו הבכורה וכן סבתו. ... . כמו כן, נערכה שיחה עם רכזת עמותת אל"ה, המלאה ומטפלת במשפחה בהן בן-משפחה מצא את מותו, תולדה לביצוע עבירות המתה.

הتسkid קשה ביותר, ומתאר פגיעה עמוקה מאד, כאבתה ונמשכת בתא המשפחה כולם, ובכל אחד מבני המשפחה באופן אישי.

.31. להתרשותם שירות המבחן, בני המשפחה נמצאים בעיצומו של תהליך האבל, בשנות האבל הראשונות, שהינה קריטית לגבי עתידם ומסוגלוותם לבנות מסגרת חיים חדשה לאחר אובדן יקרים המנוח.

המשפחה מלאה על ידי עמותת אל"ה וכחלק מהליך, הוצע להם להשתלב בטיפול פסיכולוגי מסובסד, אך נכון להיום רק האב נמצא במסגרת טיפול שכזו.

.32. בתסקיר פורטו ההשלכות של האירוע הקשה על התנהלות המשפחה ומפתח צנעת הפרט לא נעה אותם על הכתב כאן.

.33. מתולדות חייו של המנוח עולה, כי טרם מותו למד בתיכון צבאי ובמקביל עבד בפייצריה. לפני מספר שנים המשפחה העתיקה כתובת מגורים לאזרור אחר בעיר. אולם, המנוח בחר שלא לעבור עם משפחתו ונשאר לגור בבית סבתו, אליה היה קשור במיוחד.

המנוח תואר כנער שמח, בעל ערכיים, ניהל קשרים חיוביים עם סביבתו, בעל מגש שקט ורגוע, נער חרוץ ועצמאי, עבד מגיל צעיר במקביל ללימודיו, ובכך מימן את צרכיו האישיים מבלתי לפנות לבקשת עזרה מהוריו. בני המשפחה תיארו אותו כמי שהוא קשוב למצוקותיהם של כל סובביו עם יכולת נתינה ומcean, נבע ומתדרך גודל האובדן.

בני המשפחה התייחסו אף לחברות בין המנוח לבין הנאשם שנראתה בעיניהם כבעייתית, ואף שיתפו בכך את המנוח.

.34. בני המשפחה התייחסו למותו של בנים כאלו רצח מתוכנן ובכך ביטאו את מורת רוחם באשר להסדר הטיעון. מבחינתם, אין עונש שייפיצה אותם על האובדן והם מצפים שהנאשם יענש במלוא חומרת הדין.

.35. התסוקיר תיאר בהרחבה את יחסם של בני המשפחה ביחס לאירוע מושא כתוב האישום וכן את מצבם לאחר מותו הפתאומי של המנוח אשר הותיר אותם להתמודד עם אובדן קשה, כאשר אינם מרפה ומצוקה מתמשכת. בשיחות עימם ניכר העצב, הגעוגעים והקשי לשללים עם הסופיות של המוות. השיחות עימם לוו בבכי וכעס כלפי הנאשם ומשפחהו. בני המשפחה ביטאו חששות עול, תסקול והחמצה. הם מתקשים לתפוז את הרוע והאכזריות של אדם שזכה אצלם בעבר למwand של בן בית וחתת זאת הוא בגדי בנים ובהם. קושי זה הוביל את בני משפחת המנוח, בין היתר, לצמצום הקשרים החברתיים ולהימנע מהשתתף באירועים חברתיים וஸחים, מתוך קושי ליהנות ומתוך חששות אשרה לא-מעובדת אודות העובדה שהמנוח אינו עוד בין החיים והם עודם ממשיכים לחיות.

מתיאוריהם עולה, כי האובדן של יקרים המנוח גרם לשבר של המשפחה כולה....

ニיכר, כי בני משפחת המנוח ממוקדים בשמירה על התפקיד הקונקרטי ועל הצגת תדמית יציבה ומאורגנת, במנוגנת מעולם הרגשי הפגיעה. הפער שבין תפקידים אלה, העצים את חששות הבדיקות והכאב, ובכך נפגעה גם יכולת המשפחה לשמש כמערכת תמיכה זמינה ומילאה.

האובדן האלים והפתאומי של הבן המנוח והיקר, ערער את חששות הביטחון הבסיסי שחו בבני הבית כאחד ואת האמונה שיכולים לחלום ולתכנן באשר לעתיד לבוא. מצב זה הותיר אותם עם תפיסה, כי לא ניתן לחזות אירוני חיים, ושיחסים עם הסביבה אינם בטוחים עוד.

.36. יוצא כי, מדובר במשפחה אשר בתקופה שקדמה לטרגדיה אשר פקדה אותה, נילה חי שגרה, תוך התמודדות עם קשיים ומשברים, בתקווה לעתיד טוב יותר. מותו של המנוח העמיד את בני המשפחה בפני משוכה גבוהה שבהה לידי ביטוי בטראות של אובדן אדם יקר ואהוב, בניסיבות טראגיות ואלימות.

כאמור, המשפחה נמצאת ביום בשלבים ראשונים בהליך ההתמודדות עם האבל והאובדן. בשלב ההתחלתי זה, כל אחד מבני משפחת המנוח מסוגל לעצמו את דרכי ההתמודדות בהתאם לגילו, ובהתאם לשלב ההתפתחות בו הוא מצוי, שישム לב למאפיינו האישים. בולט, כי הנפגעים עוסקים בעיבוד החווית שטרם הפסיקו לחווות עם המנוח ובכך מתעצמת התחושה, כי הם איבדו את עתידם ואת עתידם המשותף.

לפי שירות המבחן, האובדן הותיר אצל בני המשפחה כאב عمוק וגעגועים, שאינם רפואיים ואף הולכים ומתעצמים. להערכת גורמי הטיפול, הנפגעים זוקקים לשיעור מוגNUM גורמים מ揆וצעים, וזאת לצורך תמייה והכוונה באשר להליך ההתמודדות עם טראומת האובדן. הנפגעים מאמנים כי אין עונש שיוכן לפצחות על האובדן הקשה. אולם, ענישה מחמירה עשויה להחזיר להם, ولو במעט, תחושות של ביטחון וצדקה. להערכת שירות המבחן, סיום ההליך המשפטי יאפשר לבני משפחת המנוח להיות יותר פנו"ם לשיקום מצבם הרגשי והתפקודי.

אשר על כן, על רקע כל המקובל לעיל, המליץ שירות המבחן, בנוסף לכל רכיב אחר בענישה, להטיל על הנאשם פיצוי כספי ממשמעותי, לטובות המשפחה של המנוח.

טיפולו הצדדי לעונש

.37. במסגרת הבאת ראיותיה לעונש, ביקשה המאשימה לעיד מספר עדיו-אופי מטעמה ואלה הם: מר שם טוב אוסדזון, אביו של המנוח; הגב' מרום סילם, סבתו של המנוח; הגב' ולרי אוסדזון, אמו של המנוח; מר יואב ברבי, מנהל בית הספר בו למד המנוח; חן אוסדזון, אחיו של המנוח; יחזקאל שלום, חברו של המנוח; יהודה משה, דודו של המנוח. כל העדים כאחד, העידו באשר לאופיו הטוב של המנוח וכן אודות הנטינה, האהבה, העזרה לזוالت ואהבת החיים שאפיינו את התנהלותו לאורך חייו הקצרים שננדעו, בעודם בתחליתם. העדים, ובמיוחד בני משפחתו של המנוח, הדגישו את הכאב העצום שמאמן להניח להם ושפוקד אותם באופן תדר. הכאב העצום המהול בתחשוה של אובדן, ניכר ובלט על פניהם העצבות ועיניהם הדומות של עדיו-האופי אשר תיארו, תוך וכי מר, את קשייתו וacerbיותו של המות הפתאומי, במיוחד על רקע הנסיבות האופפות את ההתרחשות הקשה מושא ההליך הפלילי כאן.

כאמור, העדים הדגישו את אופיו הטוב של המנוח, בציינם, כי הוא היה ילד מקסים, עדין-נפש חביב וחינוך, כאשר עזרה לזוالت אףינה את מהלכו. המנוח עזר לחבריו בבית הספר, לחילשים, לקטינים וכן גילה אמפתיה למברגרים ובמיוחד לسبתו, ועובדת היא שלא היה מוכן לעזוב אותה בלבד בכר שנשאר לגור עצלה וסייע בידה אף לאחר שמחחתו עברה להתגורר במקום אחר. תוכנה נוספת שבelta אצל המנוח והעידה על אופיו, היא - אהבותו לגדל חיים ולטפל בהן ובעיקר אלו שסבלו מחולשה כלשהי.

העדים, כולם כאחד, חזרו והדגישו את אבני הנגף הרבות שניצבו -ועודן ניצבות- בדרכם, בבואם להתמודד עם האסון שפקד אותם כרעם ביום בהיר; אסון מיותר, שניית היה להימנע ממנו.

המאשימה הגישה פلت רישום פלילי של הנאשם וכן את גזר הדין שניית בעניינו במסגרת תיק קודם (מציג עת 1).

.38. מטעם הנאשם העידן; אימו..., מר יעקב פרץ שעבוד בקהילה טיפולית מלכישוע ביחידת האבחן

וההשמה וכן מר ... , אשר שימש כמדריך ילדים בבית הספר בו למד הנאשם לאחרונה.

לאחר שמסרה את תנחומה למשפחה המשפחתי, ספירה אמו של הנאשם אודות בנה בציהנה, כי הילך הגירושין אותו חוותה המשפחה השפיע על כל בני המשפחה לרעה. ההשפעה על הנאשם התרטטהה בירידה חזקה בהישגיו הלימודיים, חסור גבולות והתנהגות לא נאותה. הנאשם קיבל טיפול פסיכולוגיים ואלה לא סייעו בידו. בשלב מסוים החל הנאשם להשתמש בסמים והגיע לטיפול ב "מלכישוע". אולם, לא הועיל.

בדבריה, התיחסה האם למערכת היחסים הטובה ולחיסוי החברות אשר שררו בין הנאשם לבין חברו המנוח עבר לאירוע; מכאן, אף היא, לא ידעה לציין מהו הגורם שהביא להתרחשות הקשה העומדת בסיסי הילך כאן.

מר יעקב פרץ, מחקהילה הטיפולית "מלכישוע", טיפול בגין משך תקופה של כ- 3.5 חודשים, עת פנה זה האחرون לטיפול במסגרת הקהילה. מדובר עולה, כי לנאים דפוסי התמכרות קשים, וכי הגיע עם בעיות רגשות עמוקות. העד לאבחן בקיוםם של סימני אלימות כלפי נערים. יחד עם זאת, הנאשם מיקד את כל תחשותו פנימה בבחינת - אלימות פנימית. הגיעו של העד יעקב, בגין מוקדם פוטנציאלי עצום להשתקם ולהגיע להישגים.

מעדותו של מר ... , ניתן ללמוד על אופיו של הנאשם ועל היכולות הורबאליות הגבותות שלו; זאת, לצד המאפיינים הכהוניים, האלימים והמניגותיים הן השיליים והן החיבורים שקיים אצלו. העד ... אף נחשף לביעית השימוש בסמים ממנה סבל בגין ולצרכו הטיפולים. כאן המקום לציין, כי בין העד לבין הנאשם היו הרבה שיחות שנגעו להרגשותו של בגין, לתסקול שקיים אצלו ולמצב השורר בבית והשפעתו עליו.

39. את טיעוניה לעונש, פתחה המאשימה בשיר קצר וمراجש ממנו בקשה ללמידה, בין היתר, על הצורך הקיים בחשיבות ההגנה על הקורבן הבא. לדידה, בית המשפט הוא אביהם של הקטינום/הילדים, בבחינת - הורה שאמור, אף צרי, להגן על הקורבן הבא ולהרים דגל שחזור כנגד מעשי-אלימות, במיוחד עת מדובר באלים סתמית נוספת קטל ורג. המנוח נפל קורבן במלחמה האלים הסתמית, כאשר המעשה האלים והאכזר בוצע על-ידי חברו הטוב לשעבר. ב嘗מה לשמור על האינטרס הציבורי, מוטלת, על כתפיו של בית המשפט, החובה להוכיח את המעשים החמורים והשלפחים של הנאשם שתוצאתם, מותו של המנוח, בטרם עת.

המאשימה הפנתה לדבריו של כב' השופט חסין כפי שבאו לידי ביטוי בעניין ג'ראח (ע"פ 8314/03), ממנו ניתן ללמוד על הצורך בחומרה בעונשתם של אלו שהורשו בעבירות אלימות. עוד, הפנתה לעניין חדד נגד מדינת ישראל (דנ"פ 8473/01) ולצורך הקיים בענישה מרתיעה שאם לא כן, תשתולט

האלימות על כל תחומי חיינו. לדידי המאשימה, ההרעה צריכה לבוא לידי ביטוי, בין היתר, בדרך של הטלת מאסר בפועל לתקופה ממושכת.

כפי טיעוני המאשימה, לנائم אחירות מלאה על ביצוע המעשים מושא כתוב האישום. יתרה מזו, הנائم הסתייע בשותפותו לעבירה. באשר לעונש הראי, המאשימה ערה לכך, כי מערכת השיקולים אותה יש לקחת בחשבון עת עסקין בקטין שונה מזו שנוגעת לבוגרים. יחד עם זאת, החובה לעשות כל אשר ניתן לממן שיקומו של העבריין-הקטין, אינה מחייבת את חודו של הצורך בעינוי אפקטיבית הלווקחת בחשבון גם את שיקולי הגמול, ההרעה וההגנה על הציבור מפני עבריינים המבצעים עבירות אלימות, כמו במקרה זה העומד בפתחנו.

עוד, הפונתה המאשימה לע"פ 7512/14, שם התקיים בית המשפט להחלט הוראות תיקון 113 על קטינים.

שיקולים לחומרה, בקשה המאשימה להתייחס לשיקולים אלה; גיל הנائم שבן, הוא היה על סף הבוגירות בזמן ביצוע המעשים החמורים אשר בוצעו בקפידה, לאחר תכנון מדויק לארוך שעوت ממושכות. כאמור, הנائم ביצע את מעשיו בשיתוף פעולה עם שותפותו לעבירה, ארבע למנוח בגין המדרגות וذكر אותו דקירה עמוקה בלב שלא הותירה למנוח כל סיכוי להמשיך ולהיות. בהמשך, הנائم ברוח מן המקום מביל להזעיק עזרה למנוח שהتابוסס בדמותו. עיננו הרואות, התנהלותו של הנائم, בזמן האירוע ומיד לאחריו, מלמדת על העדר חמלת כלפי המנוח. זאת יש להוסיף את עבורי הפלילי, היכול עבירות אלימות וכן את הניסיונות הטיפוליים הכושלים בעברו של הנائم. הנائم לאלקח אחירות מלאה על מעשיו ואף צמצם בחלקו באשר לבקשת פיתוי המנוח והבאתו לזרת האירוע.

עוד לחומרה, צינה המאשימה, כי לא מדובר באירוע ספונטני או בקטטה שהתרפתחה באופן פתאומי. הנפור הוא, המדבר בפגיעה מתוכננת ואנושה שלא קדם לה כל מעשה התגרות מצדו של המנוח. מדובר במעשה שנעשה על לא כלום ולא כל סיבה. שיקול נוסף שיש לקחו בחשבון נוגע לתוצאה הטראגית של האירוע ולנזקים הקשים שמעשו של הנائم הסבו למשפחה המנוח שספגה מכיה קשה ואנושה.

לסיקום טיעונית, הדגישה המאשימה את העובדה, כי מדובר בעבירה חמורה אשר בוצעה על-ידי נائم, שמעשו באו מ תוך חסר יכולת לריסון עצמו, לאחר תכנון מוקדם, ואף תוך כדי ניהול הליכים משפטיים אחרים ולאחר ניסיונות טיפול כושלים. כל אלה מצביעים על מסוכנות גבואה המחייבת את בית המשפט בנקיטת ידי קשה ואשר באה לידי ביטוי על-ידי הטלת עינוי המבכרת את השיקול הגמול - הרעתה על פני שיקולים אחרים. דומה כי, עניינו און כל מתחה טיפול העומד על הפרך; הדברים אמרוים במיוחד על רקע התרומות גורמי הטיפול מקיומו של קושי אצל הנائم בכל הנוגע לאפשרות של יצירת קשר טיפול שזכה. לモතר לצין, כי שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפול כלשהו בעניינו של הנائم.

המאשימה הגישה טבלת ענישה, כאשר לדידה, מדובר באירוע חמור מאוד המצדיק הטלת ענישה מרתיעת שיש בה כדי לשקוף נוכנה את חומרת המעשים. על רקע זה, ביקשה המאשימה להשיט על הנאשם 16 שנות מאסר בפועל, זאת לצד עונש מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וכן, סכום פיצוי ברוח ההסכמות הקיימות בין הצדדים.

.40. בטיעונו לעונש, ביקש הסניגור לייחס חשיבות לעובדת תיקון כתוב האישום וביקש גם לייחס משקל לעובדה, כי הנאשם היה במיוחס לו בשלב מוקדם, עוד לפני שהחל הלין שמיית הראות ובכך חסן זמן שיפוטי יקר וגם חסן את העדתם של הורי המנוח. כן, כפי טיעוני ההגנה, המדבר בבדיקה בודדת אחת. כן, בראיחתו של הנאשם מהמקום, נועצה בבהלה שאחזה בו לאחר מעשה הדקירה. לא זו אף זו, הנאשם לא התכוון לגרום למותו של המנוח, כפי שאירע בפועל, בסופו של אירוע.

כפי שצווין לעיל, אמו של הנאשם ביקשה להשתחף בכאב של משפחת המנוח והביעה צער באשר לתוכאות האירוע. ההגנה הדגישה גם, כי משפחת הנאשם מכרה את ביתם המשותף והוצאה חלק מההתמורה כפיצוי למשפחה המנוח; אך שיש בו כדי להעיד על צער אמיתי ועל רצון לסייע בידיו הצד הנפגע. משפחת הנאשם אף ביקשה לשלם סכום פיצוי גבוה מזה אשר הוסכם עליו, אף ללא פרישה לתשלומים.

הסניגור המלמד הפנה לתוקן של תסaurus שירות המבחן, ממנה עולה, כי בתחילת דרכו, הנאשם היה תלמיד מצטיין, ... וזאת עד כיתה ו'. מאז חלה אצל הנאשם התדרדרות שמקורה בעיות רבות, נפשיות, אישיות ובעיות מודחכות. .... ניסיונו להיגמל במסמיכים לא צלחו ועובדת היא שעברו הפלילי, כולל עברות סמיים.

מהתספיר עולה כי הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשיו. כן, מוקונים בו בשפה, חריטה ויסורים, שהנ帀ה חווה תולדה למעשייו. לנ帀ה קיים אופק שיקומי שכן מדובר בקטין ועל רקע זה, יש לייחס משקל נכבד לאפיק הטיפול.

הסניגור המלמד הפנה לפסיקה ואשר במסגרת הוטלו - 10 שנות מאסר ובחalkה בת מושפט אף הסתפקו ב - 7 שנות מאסר. כן, הוא ביקש לבדוק את הפסיקה אליה הפניה המאשימה בציינו, כי אותה פסיקה אינה דומה לנسبות האופפות את העושה ואת המעשה, דכאן.

בתורה, ביקשה המאשימה לבדוק את הפסיקה אליה הפנה הנאשם והטימה, כי מדובר בפסקה שionate מתווך נسبות שונות מalto אשר עמדו בבסיס ההתרחשויות מושא כתוב האישום כאן ומשכך אין לגזר, מתוך הפסיקה הנ"ל, גזירה שווה.

.41. הנאשם עצמו אמר את דברו בפנינו. הוא ביקש סליחה ממשפחה המנוח, הודה שעשה טעות חמורה

ולטענתו, לא העלה על דעתו שמעשו יוביל לתוכאה כה טרגית.

דין ומסקנות

.42 הנאם ביצע את העבירות בהיותו קטין, על סף הבגירות (בן 17 ומספר חדשים). משכך, חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרבי טיפול), התשל"א - 1971, (להלן: "חוק הנער"), חל בעניינו.

.43 אמם, השיקול המנחה בעונשתו של הנאם, הוא השיקול השיקומי, שכן זהו השיקול המנחה בעונישתם של קטינים. יחד עם זאת, שיקול זה אינו בוגדר שיקול בלעדיו ולצדיו יש ליתן משקל הולם גם לשיקולי ההרתעה והגמול, בהתחשב בנסיבות העבירה.

יפה סיכם זאת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 3203 מדינת ישראל נ' פלוני (20.11.13), כך:

"בבאו לזכור את דיןו של קטין שהורשע בפליליים בכלל, ..., מקנה בית המשפט משקל יתר לנטיות האישיות של הקטין ולסיכויו להשתתקם. מדיניות זו מושתת על שלושה טעמי עיקריים: האחד, גלו הצער של הקטין, הגורם לכך שהתנהגותו העברינית עלולה להיות תוצאה של חוסר בגרות, בשלות והבנה של חומרת המעשים והשלכותיהם; שנייה, הרצון להגן על קטינים מפני תנאי כליאה קשים ומהיחשפות לדפוסי התנהגותם עברינית בבית הסוהר עלולה להיטמע בקטינים ולפגוע בסיכוייהם להשתתקם; ושלישית, השαιפה לשקם קטינים שחיהם בתחילה דרכם לפני שתוחמצז ההזדמנות לכך (ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 9 (8.3.2009)). עם זאת, יש לזכור כי קטינות אינה מהווה מגן או מקנה חסינות מפני ענישה פלילתית, ולצד משקל היותר שנימן לנטיות האינדיידואליות ולשיקולי השיקום, יש להקנות משקל הולם גם לשיקולי ההרתעה והגמול בהתחשב בנסיבות העבירה (ע"פ 1004/06 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.8.2006)). על רקע שיקולים אלה נקבע בפסקתנו כי גזרת עונשו של קטין מצריכה אייזון בין השיקולים הבאים שחלקים קשורים זה זהה: (א) חומרת העבירה ונטיותיה; (ב) גלו של הקטין בעת ביצוע העבירה - ככל שהקטין צער יותר, כך יטה בית המשפט להעדיף הפעלה של אמצעים שיקומיים על פני אמצעים עונשיים; (ג) הבעת חרטה כנה - ונטילת אחריות למעשים שהובילו לקולוה; (ד) סיכוי השיקום - בהקשר זה מוקנה משקל ניכר לתהליכי השיקום שהקטין עבר עד לשלב גזרת העונש כפי שהוא עולה מעמדתם של הגורמים

הטיפוליים והמקצועים כעולה בתסקיר שירות המבחן; (ה) עברו הפלילי של הקטין - עבר פלילי הוא שיקול לחומרה והיעדרו הוא שיקול לcola (ע"פ 49/09 הנ"ל, בפסקה 13). יש לציין כי סעיף 41 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 קובע כי על ענישת קטן יחולו הוראות חוק הנער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971; וכי בית המשפט רשאי להתחשב בעקרונות ובשיקולים המנוימים בסימן א' לפרק ו' לחוק העונשין, העוסק בהבנית שיקול הדעת השיפוטית בענישה, כפי שחוקק בחוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012. במיללים אחרות: תיקון 113 לחוק העונשין אינו חל במשרין על ענישת קטינים, אך בית המשפט רשאי להתחשב בשיקולים ובעקרונות שנקבעו בו בבואה לגזר את עונשם".

.44 ראה גם ע"פ 5678/14 מדינת ישראל נ' פלוני (26.05.15), שם חזר בית המשפט והזכיר את אותם שיקולים המשמשים את בתי המשפט בבואם לגזר את דיןו של קtiny.

"אכן, בבוא בית המשפט לגזר את דיןם של קטינים שהורשו בפלילים עליו לתת משקל רב לניסיוביהם האישיות ולסיכוי שיקומם, וזאת לאור חוסר הבשלות התודעה של קטינים עקב גילם הצעיר, הרצון להגן על הקטינים מפני תנאי הכליה והפגש עם ערביינים בוגרים וכן מחויבותה של החברה לפעול לשיקום ערביינים קטינים. בהתאם לכך, הגורמים שיש לבחון טרם ההכרעה בעונשו של קtiny הם גילו של העבריין הקטין בעת ביצוע העבירה, עברו הפלילי, חומרת המעשים בהם הורשע, האם הוא נוטל אחריות למעשיו ומייע Chrtha Canha, וממה סיכוי שיקומו, זאת לצד מכלול הנסיבות הקונקרטיות של האירועים והמעורבים בהם (ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם ב公报] (8.3.2009); ע"פ 3203/13 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם ב公报] (20.11.2013))."

.45 וביחס להחלטת תיקון 113 לחוק העונשין על עניינו של קtiny, אכן, לפי סעיף 40טו לחוק העונשין, על ענישת קטינים חל **חוק הנער**, ואולם נקבע שם, כי בית המשפט רשאי להתחשב בעקרונות ובשיקולים המנחים בענישה" המנוימים בתיקון 113 לחוק העונשין, תוך מתן הדעת על היחס שבין שיקולי הענישה הקבועים בחוק העונשין לבין גילו של הקטין. עמד על כך, כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 8144/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 שם (10.3.2015) כדלקמן:

"ככל שהקטין קרוב יותר לבגירות בעת ביצוע המעשים, מוצדק יותר להתחשב בשיקולי הענישה הקבועים בחוק העונשין, ובעיקר בעיקרון ההלימה בין חומרת המעשה ומידת האשם לבין חומרת העונש".

לא אחת חזרו בתיהם המשפט והדגישו את חומרת העבירה שעומדת בבסיס כתוב האישום מושא ההליך כאן. כן, בית המשפט העליון, לא פסח על הצורך הקיים בניקיטת דרכי עונישה הולמות ומרתיעות כנגד מבצעיה של עבירה שכזו, גם עת מדובר בקטינים, כל זאת, במטרה למגרר תופעה זו שהפכה לנפוצה במחוזותינו. עוד, הודגשה חשיבותם של חי אדם, קדושת החיים והיותם ערך אוניברסלי בכל חברה מתוקנת, כך שכל הרומים בריגל גסה ערכיהם אלה, יזכה לתגובה עונשית הולמת:

**"חיי אדם הם ערך מקודש בחברתנו. המעשה שעשה המערער הוא
 ביטוי קיצוני של זלזול בערך זה. עליון, ועל עובי עבירה כמותו,
 לשאת בעונש המרבי הקבוע בחוק; אלא אם כן נמצא צד זכות
 המצדיק הקללה בעונש. .." (ראו ע"פ 1456/01 - חיליל חדד נ'
 מדינת ישראל, פ"ד נ(1), 609, בעמ' 613-614).**

ועוד, ביחס לחרומרתה של העבירה, ראה ע"פ 8454/10 פלוני נ' מדינת ישראל (25.11.12), שם בפסקה 13 נפסק כך:

**"לדבוננו, בעשורים האחרונים, מצוי עצמו הציבור מול הסלמה מתמשכת במקרי
 האלים הפוגעים בחברה. אחד ממלביה הביעירה של הסלמה זו הינו אדישות,
 המהווה קרקע פורה להסלמה שכזו. אדישות - אפטיה - הוגדרה ביוון העתיקה
 כחוסר עניין בסוגיות בהן אין האדם יכול לשולט. לשון אחר, זהה תחושת חוסר
 האונים של הפרט הסביר שאין הוא מחזיקVIC ביכולות להתמודד עם האתגר. על קרקע
 אדישה זו, צומחים עשי האלים השוטטים. מערכת אכיפת החוק אינה יכולה לעמוד
 מנגד. עליה לעקור את עשי האלים מן השורש. אין היא יכולה לתת ידה
 לאדישות, שטופה באלים. כבר לפני מעלה מחייב עשור צפה השופט א' א' לו
 את התפתחות הסוגיה:**

**"על התנהגות מסווג זה יש להגיב ביד קשה, ואם לא כך נהג, תשתלו האלים על
 כל תחומי חיינו. אכן, בתם המשפט התריעו, ולאחרונה אף ביותר שאת כנגד נגע
 האלים. אולם, הגיעו השעה לעשות מעשה, ובראש וראשוונה, להבהיר בדרך
 הענישה לעבריינים בכוח, ואפילו צעירים הם, כי המענה לאלים תהיה כליאה
 ממושכת, ולתקופות מאסר שעוללות להיות ממשעות" (ע"פ 3562/05 פלוני נ'
 מדינת ישראל [פורסם ב公报] (20.7.2005), ההדגשה אינה במקור).**

לשם ניקיון הדעת נציג, כי, הנאשם ביצע את מעשיו לאחר שהצטייד, מבעוד מועד, בסיכון. תופעה פסולה ומסוכנת זו שענינה החזקת סיכון למטרה לא כשרה, זכתה בפסקה לכינוי - "תת תרבות הסיכון"; בע"פ 175/10 ישן כובע נ' מדינת ישראל (28.7.2011), הזכיר כב' השופט י' דנציגר, את ההלכה ואשר לפיה - אל לו לבית המשפט להישאר אדיש נוכח נפוצותה של תופעה זו. על בית המשפט להחמיר אף עם אלה המתירים לעצם להחזיק כל' משיחת שכזה במטרה ברורה לפגוע

באחר ומתוך הינה לתוצאות הקשות האפשרות למשיו. מדי יום, נחשים אנו למקרים, דוגמת המקרה מושא גזר הדין כאן, בהם, החזקת סיכון הינה שלב מקדים ומכין לשימוש בו. מכאן; ניסיון החיים מלמדנו, כי, מי שמחזק סיכון למטרה לא כשרה, סביר להניח, כי, בסופו של יום, יעשה בו שימוש. דברים אלה נכונים שבעתים, נכון מעשו של הנאשם אשר עשה שימוש בנשק קר והbia, במו ידיו, לקיפוח חי אדם.

.47. דיו רב נשפר באשר לקלות הבלתי נתפסת, בה, כמעט מדי יום, נגדים חי אדם, על לא כלום. חילופי דברים וכסוכנים מוביילים במקרים רבים מדי לנקייה במעשי אלימות קטלניים, שאין להשלים עימם.

.48. בראש ובראשונה علينا לשווות לנגד עיננו את המנוח חייו קופדו בנסיבות כה טראגיות. כמובן לעיל, להגנה על ערך החיים וקדושתם שמור משקל משמעותי יותר במלאת הענישה. כפי עובדות כתוב האישום בהן הודה הנאשם, החל ממועד ומשלב מסוים, על רקע סיבה שלא התכוורת לנו, מערכת היחסים הטובה שהייתה בין הנאשם לבין המנוח עלתה על שרטון. כאמור, לא נהיר לנו מהי הסיבה המדעית אשר הביאה את הנאשם לביצוע מעשיו, עת החליט לשלו סיכון ולדקור את המנוח עמוקות, תוך שהוא מגלה "נכחות" ביצוע מעשו אלה. אך ברור, כי המעשה בא על רקע מערכת היחסים העכורה ששרה לאחרונה בין המנוח לבין הנאשם. הרי, כי אין בפנינו מעשה ספונטני; המדובר הוא באירוע שתוכנן בקפידה על פני מספר ימים תוך בחירה וPsiעה במתווה פעולה יהודית ואף תוך תכנון וביצוע בצוותא יחד עם גורם אחר. כן, לא מדובר בהחלטה שהיא תולדה מידית או רגעית של טריגר או סיטואציה אליה נקלע הנאשם בעל כורחו. לנאם היה די והותר זמן לעמוד על חומרת ותוצאות מעשו שהם פרי תכנון מוקדם ואף לחודל מביצועם. ניכר, כי הנאשם שימש כמי שהגה, יזם, תכנן, ישם ואף פעל לאורך זמן, יחד עם השותפה שלו למשים, בנסיבות ולא היסוס לשם הוצאה זמנה (קרי - דקירות המנוח ופגיעה בו) אל הפועל.

domini, כי במקרים כגון דא, על בתי המשפט להעביר מסר חד וברור, לפיו - נקייה באלימות כה קשה, תוך שימוש בנשק קר שהוכן מבעוד מועד, תיינה בענישה הולמת שיש בה כדי לשקוף את חמורת המעשה ואף להרתיע מפני הישנות של עבירות דומות; קל וחומר כאשר מדובר בתוצאה טרגית וקטלנית.

.49. אל לנו להתעלם מהענק הרוב והבלתי הפיך שנגרם תולדה למשיו של הנאשם. חייו של המנוח נגדעו בן רגע, באותו צער בימים, קטן בן 17 שנה ומספר חודשים, זאת טרם יזכה למש את חלומותיו. אכן, כפי שנגלה לנו, עת שמענו בקשר רב את בני משפחת המנוח, האובדן הינו כבד מנשוא. השפה, על שלל מילוטיה וביטוייה, נחשפת בשיא חולשתה ובדלותה נכון הדמעות שזולגות מעיני הורי, בני משפחתו, סבתו וחבריו של המנוח. אין ספק, כי בני המשפחה והחברים חווים, מדי יום, תחושות קשות של אובדן ושרב קשים מנשוא; אודות קר, ניתן ללמידה גם מתסקרים נפגע העבריה. כשופטים שIOSבים על מדין, חשים אנו את עומק ועוצמת הכאב והאובדן שחלחלו אל תוך הנפש הדואבת של בני משפחתו ומקריו של המנוח. כן, אל לנו לאפשר למות האוצר לחסום את עיננו ולמנוע מأتנו מלהראות ומלחש את הכאב, הסבל והפגיעה הקטלנית, כפי שנגרמו למנוח עצמו.

- .50. דומני, כי צודקת המאשימה בטיעוניה עת ציינה, כי חומרת מעשיו של הנאשם מתקבלת משנה תוקף בשים לב להתנהלו אף לאחר מעשה הדקירה. מיד לאחר שדקר את המנוח, עזב הנאשם את הזרה מבלי להושיט עזרה למנוח שהتابוסס בדמותו. קור רוח ואכזריות ליוו את מעשו של הנאשם, לאורך כל שרשרת התכנון והביצוע של מעשי העבירה.
- .51. הנאשם עשה למען שיבוש מהלכי חקירה גם לאחר שביצע את מעשיו, וזאת על ידי מחיקת חלק מההודעות וההתכתבויות שהוא בינו לבין שותפתו לעבירה.
- .52. כאמור, גילו הצער של הנאשם בעת ביצוע המעשים עמד לנגד עיננו. אולם, קטינות אינה יוצרת חסינות ואין בה כדי לסייע בידו להקללה ממשית בעונשו, בניסיבות כפי שתוארו לעיל. הנאשם ביצע את העבירות בהיותו על סף הבגירות ולא ניתן לומר, כי חוסר בשלותו הביא לביצוע המעשים. גם עברו של הנאשם מלמדנו, כי, על אף גילו הצער, הספיק לצבור לחובתו שתי הרשעות קודמות האחת - בתחום הסמים והשנייה - החזקת סכין, גנבה והפרעה לשוטר, והוא אף נדון למאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים לצד עונשים נוספים. הנה כי כן, מדובר הוא בגיןם שזו לו אינה הפעם הראשונה שמעורב בהתרחשויות פליליות כלשהי, נמצא על סף הבגירות וביצע בעבר עבירות סמים ואלימות ובכללן, החזקת סכין למטרה לא כשרה. עונשים קודמים שהוטלו עליו, לא הרתיעוו מלבוב לסורו.
- .53. תספיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם, הפנה את הזරקורים אל עבר גורמי הסיכון וחומרת העבירה לצד תוכנותיה הטריגיות. כן, גורמי הטיפול לא הצליחו, בסופו של יום, לגבש המלצה טיפולית כלשהי בעניינו של הנאשם. הנאשם השתתף בהליך טיפולי אף מיזומתו, אולם, הлик זה היה עקר ולא נשא פרי. דומה כי, הנאשםבחר לחזור לפסוע במתווה תלול מבלי לתקן את דרכיו. הנאשם החל להשתמש במסמים ולא הצליח להפיק תועלת מגורמי הטיפול אליו הופנה. פועל יוצא, בעניינו של הנאשם אין כל תכנית טיפולית, כך שאפיק שיקומי אינו רלוונטי בעניינו.
- .54. אכן, הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן לפני שלב שמיעת הראיות. הודהת הנאשם, כמו גם החיסכון בזמן טיפולו יקר, הינם שיקולים שיש לשקם בחשבו בשלב גזירת הדין.
- .55. ועוד, בבואהנו לזכור את דינו של הנאשם, שמים אנו לנגד עיננו, גם את נסיבותיו המשפחתיות והאישיות (מלבד גילו, עברו הפלילי ומופיעו אישיותו), ... אשר, ללא ספק, השפיעה לרעה עליו והביאה להתרדרות במצבו ובהתנהגותו. שירות המבחן התייחס לכך בהרחבה והפנה את הזරקורים גם לבעיות ההתנהגויות של הנאשם, ובכלל זה לבעיית השימוש בסם ולהעדר שיתוף פעולה מצדיהם עם גורמי הטיפול וזאת גם נוכח אפיקים טיפוליים אליהם הופנה, לשואו.

- .56. בפני שירות המבחן, ואף בפנינו, הביע הנאשם חרטה על מעשיו. לדידו, הוא לא צפה את התוצאה הטריגית. הוא התייחס לפרטיו העבירה ולכאב הרב שמלואה אותו. שירות המבחן התרשם, כי עניין לנו

בנאים מיוסר, נוכח תוצאותיה הטרגיות של העבירה, מחובר היטב לחומרתה ומודע, כמובן, לשיקול דעתו המוטעה. כך גם הוריו של הנאשם; אמו העידה בפנינו, הctrura על קרות המקלה והביעה צערן ואמתי, התיחסה לחומרת מעשיהם של בנה וההשפעה שלהם על חייה משפחתה ואף הביעה רצון לפצצת את משפחת המנוח, אף על-ידי תשולם סכום פיצוי גבוה מזה אשר הוסכם עליו. שני עדי האופי הנוספים אשר העידו מטעמו של הנאשם, מסרו אודות הנאשם ואופיו הטוב, כך לדבריהם.

.57. לעניין העונש, ב"כ המאשימה הציגה פסיקה ממנה ביקשה למדנו על רמת העונשה הנהוגה במקרים דומים. המאשימה צירפה טבלת עונייה ביחס לעבירות של הריגת תוך שימוש בסיכון עט עסקין בקטין. לדוגמה:

ע"פ 9422/11 **זהן נ' מדינת ישראל** (03.07.13); הוטל על המעורער עונש של 15 שנות מאסר. הנאשם היה בן 18 וארבעה חודשים בזמן ביצוע מעשה העבירה. כן, הוא נעדר עבר פלילי. הנאשם שם, רדף אחר המנוח בעקבות ויכול שנטגלו ביניהם על סגירה ואז ذكر אותו בגבו. הנאשם היה במסגרת הסדר טיעון.

תפ"ח (מרכז) 47874-05-12 **מדינת ישראל נ' פלוני**; הנאשם נידון ל- 17 שנות מאסר. בעת ביצוע העבירה, הנאשם היה קטין בן 17 ו- 3 חודשים. נוהלו הוכחות וה הנאשם זוכה מעבירת רצח והורשע בהריגה. לנאים היה עבר פלילי.

ע"פ 6294/11 **פלוני נ' מדינת ישראל**; הוטלו עונשים חמורים, הנאשם ניהלו הוכחות, זוכו מעבירת רצח והורשעו במעשה הריגה ובعبירות נוספות שעוניין, חבלה חמורה בנסיבות חמירות ועוד.

ע"פ 2638/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.3.11); הנאשם נידון ל- 13 שנות מאסר. המעורער היה בן 16 בעת ביצוע העבירה והמנוח בן 19.שם, המדובר היה במעשה דקירה באמצעות סכין בחזה שפגעה בלב. כאמור, הנאשם היה יהודי. לדידי המאשימה, יש לאבחן בין מקרה זה לבין המקרה שלנו שכן, במקרה שם המדובר היה בגיןם בן 16, נעדר עבר פלילי כאשר האירוע התפתח באופן ספונטני.

ע"פ 6508/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.09.06); הנאשם היה קטין בן 16 ללא עבר פלילי, ذكر את המנוח בסיכון בעקבות קטטה ללא כל היכרות מוקדמת, לא נשמעו ראיות וה הנאשם נידון ל- 12 שנות מאסר. גם מקרה זה יש לאבחן מהקרה שלנו. כן, הנסיבות אין דומות.

קיימים מקרים נוספים אליהם הפנתה המאשימה, כפי המופיע בטבלת העונשה אותה הגישה. יש לציין, כי חלק מהמקרים הנ"ל אינם תואמים את הנסיבות שבפנינו, אם זה מבנית נסיבות המעשה ו/או נסיבות העונה, למקרה שבפנינו.

.58 הסניגור המלומד, הפנה אף הוא לפסיקה מתאימה (ענ/1), ובקש לאבחן את הפסיקה אליה הפניה המשימה בציינו, כי המדבר בנסיבות שאינם מתאימים ל谋קרה דין ומ声称 אין לגזר מثار פסק דין שהוצעו על-ידי המاشימה גירה שווה באשר לעניינו.

במסגרת ע"פ 15/14 **פלוני נגד מדינת ישראל** (25.02.15); פסק דין שהגנה מפנה אליו; בית המשפט העליון הקל ברכיב המאסר בפועל אשר הוטל על המערער והעמידו על 7 שנים מאסר. הנאשם קטין בן 16.9 שנה בעת ביצוע העבירה, נטול עבר פלילי, כאשר ביצע את מעשה העבירה לאחר שיצא להגנת בני משפחתו שהותקפו על ידי המנוח וחברו. גם התנהלותו של המערער לאחר ביצוע העבירה נזקפה לזכותו שכן, הוא החזיק עזרה. מכאן, ברי, כי נסיבות מקרה זה אינן דומות למקרה שלנו.

בע"פ 8242/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.12.16), נידון המערער לעונש בן 10.5 שנים מאסר. הנאשם קטין בן 17.5 בעת ביצוע מעשה העבירה. שם, המדבר היה במנוח שנמלט מהמקום, הנאשם רדף אחריו ודקר אותו פעמיים, וזאת זאת על רקע סכסוך קודם בין הצדדים. יש לציין, כי במקרה הנ"ל, המדבר היה בנאש נער עבר פלילי והצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו המאשימה הגבילה עצמה לעונש של 10.5 שנים מאסר. בית המשפט אימץ את הגבול העליון בהדגשו את חומרת העבירה. מכאן, גם מקרה זה יש לאבחן אותו מהקרה שבפניו.

בע"פ 671/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.02.13); המערער נידון ל- 10 שנים מאסר בגין עבירה שעונייה הריגה. המערער היה קטין על סף הבגירות בעת ביצוע מעשה העבירה, כאשר העבירה בוצעה על רקע אלימות הדדיות. גם מקרה זה יש לאבחן מהקרה עסוקין שכן, בעניינו, אין המדבר באליםות הדדיות.

.59 אכן, קיימים מקרים במסגרת הושטו עונשים של 11- 12 שנים מאסר, ולעתים אף פחות מכך, אך זאת בשים לב לנסיבות מיוחדות שככלו העדר עבר פלילי, קשי ראייתי, התగורות ו/או אלימות-הדדיות שקדמה למעשה העבירה ו/או נסיבות אישיות חריגות ומיעילות. לעיתים המדבר היה בשילוב של מגוון גורמים ונסיבות, כגון; גיל, העדר עבר פלילי, נסיבות שונות ועוד. לצד זאת, ניתן למצוא מקרים בהם הושטו עונשים של 15 עד 17 שנים מאסר ואף מעבר לכך.

.60 לעניין החיוב בפיזויים, כפי שהוסכם בין הצדדים, סוכם על תשלום סכום של 125,000 ₪, כאשר 25,000 ₪ ישולם עד למתן גזר הדין והיתרה, על סך של 100,000 ₪, זו תשלום ב-20 תשלוםמים שווים, על סך של 5,000 ₪ כל תשלום. במסגרת הטיעונים לעונש בפניו, הוצע על ידי משפחת הנאשם להעלות את הסכום ולהעמידו על סך 140,000 ₪ בתשלום מיידי. בהקשר זה אף נציג, כי בעירות המתה יש להורות על חיוב ממשמעות. אמן אין בכך כדי לפצות על אובדן חי אדם, אף עדין, יש בכך כדי להביע, ولو במידה מה, סלידה ממעשה כה נפשע.

.61. בנסיבות מקרה דנן, בשים לב לנסיבות האופפות את מעשה העבירה, ובכלל זה - סוג העבירות המיוחסות וחומרתן, הערכים שנגעו תולדה לביצוע העבירות הנ"ל, מידת הפגיעה בהן ומידת הענישה הנוגגת, גלו של הנאשם, נסיבותו האישיות ושלל הנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה כפי שפורטו בהרחבה לעיל, וכן על רקע התסקרים שהוגשו ומידת הנזק שנגרם לمنוח ובני משפחתו והעובדה, כי המאשימה הגבילה את עצמה לעונש מאסר בפועל בן 16 שנות מאסר, הוחלת להרשייע את הנאשם ולהטיל עליו עונשים אלה:

.1. 13.5 שנות מאסר, שימנו החל מיום מעצרו מיום **16.04.17.**

.2. 24 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, וה坦אי הוא שלא יבצע במהלך תקופה זו עבירה **אלימות מסווג פשע.**

.3. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, וה坦אי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו עבירה **אלימות מסווג עוון או קשרית קשר לפשע, או חזקת סיכון למטרה לא כשרה.**

.4. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, וה坦אי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו עבירה של **шибוש מהלכי משפט.**

.5. פיצוי למשפחה המנוח בסך של 140,000 ש"ח. סכום שכבר הופקד בקופה בית המשפט והמציאות תפעל למען העברתו למשפחה המנוח, ביחד ולהוד.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודיע היום ה' שבט תשע"ז, 2017/02/01 במעמד הנוכחים.

אסתר הלמן, שופטת   **יפעת שיטרית, שופטת**   **סאאב דבורה, שופטת**
ס. נשיא, [אב"ד]

הוקלד על ידי חנה טוריק